

בגיליון השבוע

דבר המערכת // תובנה בעקבות מנייני המרפסות
תורת חסד // כיצד בחור נהפך ל'בוחר'?

מהנעשה בגמ"ח // הגמ"ח המרכזי מקים: קרן קורונה!
תשועה ברוב יועץ // התנוות הקורונה - עדיין על הגל

דבר המערכת

שתהיו אוהבים זה את זה

הרבה דברים לימדה אותנו הקורונה, הרבה דברים היא חידדה לנו, ואין ספק שפרק עצום זה עוד ידובר ועוד יילמד ובוודאי שלא יישכח במהרה. אבל הנה מחשבה מעניינת שעלתה אצל רבים וטובים:

יש שני דברים מנוגדים שהקורונה אילצה אותנו לעשות: מצד אחד לשמור על ריחוק חברתי כהגדרת ההוראות, שזה כולל לשמור מרחק, לא להתחבק, לא ללחוץ ידיים ולא להתרועע בחבורות. ומנגד, דווקא בעקבות התקנות הללו - אנו נאלצים להתחבר ולשתף פעולה עם מי שבימי שגרה אין לנו קשר הדוק...

הקשר הזה קיבל ביטוי בולט ומרגש במיוחד ב'מנייני המרפסות'. כל אחד היה רגיל להתפלל בבית הכנסת 'שלו', עם חברים בסגנונו, ברמתו, בגילו, בנוסח שלו, בשעות שלו, וביום בהיר אחד הוא נאלץ להתפלל בצוותא עם שכניו ובאי בניין מגוריו, השונים ממנו במוצאם, בסגנונם, ובנוסח

המשך בעמוד הבא

עמוד 3

הגמ"ח המרכזי מכריז: תוקם קרן קורונה!

תורת חסד

הגאון רבי גבריאל יוסף לוי שליט"א
ראש ישיבת "באר התורה" ונשיא הגמ"ח

מאמצים עילאיים נעשים באחרונה להסדיר את פתיחתם של מוסדות החינוך, תלמודי התורה והישיבות הקדושות, זאת לבקשתם של גדולי התורה מרנן ורבנן שליט"א. למרבה השמחה, עוד ועוד מוסדות נפתחים, תוך הגבלות וקשיים לאין ספור.

בוודאי, דבר זה נעשה מפאת חשיבות לימוד התורה המקיים ומחזיק את העולם, וכדי להימנע מביטול תורה בכמות ובאיכות.

אך לא רק משום כך. מוסדות החינוך הם רוח אפינו ונשמתנו. משום שזה מה שהם: מוסדות החינוך.

החינוך נוגע בשורש מטרת בריאת העולם

בפרקים הקודמים למדנו, כי חינוך הוא המסלול היחידי שבו יכול האדם להתקדם ליעדו בעולם. שומה עלינו להבין, מדוע יצר הקב"ה כך את העולם, באופן שלא חינוך והכוונה מאחרים לא יוכל האדם להתקדם, וזאת כבר מהשלב שבו הוא נולד, ומדוע חינוך זה צריך לבוא דווקא על ידי אחרים ולא יכול האדם לחנך את עצמו.

התשובה לשאלה זו נוגעת בשורש ייעודו של העולם הזה.

נביא בזאת את דברי הרמח"ל הידועים בספרו דרך ה' (חלק א פרק ב) על תכלית הבריאה, וז"ל:

הנה התכלית בבריאה היה להיטיב מטובו, יתברך שמו, לזולתו.

והנה תראה, כי הוא לבדו, יתברך שמו, השלימות האמיתית המשוללת מכל החסרונות, ואין שלימות אחרת כמוהו כלל. ונמצא, שכל שלימות שתדומה, חוץ משלימותו, יתברך שמו, הנה איננה שלימות אמיתית.

המשך בעמוד הבא

תגובות והערות על המדורים השונים יתקבלו בברכה בדוא"ל: Alon@hagmach.org.il | או 6428158@gmail.com
מכתבים מובחרים יפורסמו בל"ג (ניתן בעילום שם)

בניית לגמ"ח המרכזי בדוא"ל: office@hagmach.org.il או בפקס: 02-6428158

יו"ל ע"י הגמ"ח המרכזי | עורך: הרב יעקב גולדשמידט | כותבים ומשתתפים: הרה"ג ר' יצחק אייזיק וינברג, הרב פנחס אריה רוזנטל, הרב יעקב סירוטה, הרה"ג ר' אשר וסרמן | עיצוב גרפי: ר.ק. | לפניית לועדה הרוחנית: הרה"ג ר' חיים כהנא 5610681@gmail.com

תפילתם. וכך היה ניתן להבחין במנין חג חגיגי, כשבשחרית עולה לניגון 'הקל- בתעצמות' אברך ליטאי, בקריאת התורה הקורא ממוצא תימני, ובמוסף מסלסל בקולו חסיד ירושלמער שורשי. בתפילה הבאה משתתפים כל השכנים במנין עדות המזרח קלאסי, ולמחרת הם זוכים לשמוע דווקא הלל חסידי; חזון אחרית הימים ממש. ובאו כולם בברית יחד...

אבל לא רק במנייני המרפסות. התחושה הזאת של האחדות, השותפות לצרה, ההבנה הפנימית שכולנו אחים וכולנו אחראיים לגורל כולם - חוללה תמורה עמוקה מאד בכל הרגלי החיים עליהם גדלנו עד כה. כמובן שאי אפשר וגם אסור לזלזל בנוסח, במסורת, ואפילו בהגדרות. אבל בחלופי השנים והדורות, קצת 'הגזמנו', אם אפשר לומר, עם הפירוד והסיווג, וקצת שכחנו שאחרי ככלות הכל אנחנו אחים, בני אב אחד, שבסופו של דבר שואפים לאותה מטרה ומכוונים אל אותו יעד.

קצת מזכיר את 'הגמ"ח המרכזי', שכבר שנים ארוכות נושא את הדגל הזה של האחדות, העזרה ההדדית, בלי מחיצות של מגזר, סגנון וסוג מגבעת. כולם כאחד נושאים בעול, וכולם יחדיו שותפים למעצמה אחת אדירה של חסד משותף וגדול.

אז גם אם 'אחדות הקורונה' הזו אמנם באה בכפייה, אבל בשורה התחתונה אנו מאוחדים, כולם יחד. ואת הדבר היקר הזה, את הקניין הכה חשוב הזה, עלינו לשמור איתנו לדרך הלאה.

יש הטוענים, ובמידה לא מבוטלת של ביסוס, שהמגיפה מאחורינו ב"ה. שהנה, המשחית הפסיק את השתללותו בחוצות. מי ייתן ואכן בזה זה יסתיים. מרגש לחשוב על כך, שממש באותו זמן שתלמידי רבי

ועל כן בהיות חפצו, יתברך שמו, להיטיב לזולתו, לא יספיק לו בהיותו מטיב קצת טוב, אלא בהיותו מטיב תכלית הטוב שאפשר לברואים שיקבלו, ובהיותו הוא לבדו, יתברך שמו, הטוב האמיתי, לא יסתפק חפצו הטוב אלא בהיותו מהנה לזולתו בטוב שהוא עצמו שהוא בו, יתברך שמו, מצד עצמו, שהוא הטוב השלם והאמיתי.

והנה מצד אחר, הטוב הזה אי אפשר שיימצא אלא בו. על כן גזרה חכמתו, שמציאות ההטבה האמיתית הזאת תהיה במה שיתן מקום לברואים לשיתדבקו בו, יתברך שמו, באותו השיעור שאפשר להם שיתדבקו.

דהיינו שתכלית הבריאה להיטיב לברואים, ומכיון שהשלימות הגדולה ביותר היא שלימות הקב"ה בעצמו, הרי שרצון הבורא הוא לקרב את הברואים אליו ככל שניתן.

השלמת העולם והאדם מחייבות: חינוך!

וממשיך ה'דרך ה'" ומבאר את הטעם שהשגת כל דבר בעולם הזה באה לאחר יגיעה בלבד:

ואולם גזרה חכמתו, שלהיות הטוב שלם, ראוי שיהיה הנהנה בו בעל הטוב ההוא; פירוש - מי שיקנה הטוב בעצמו, ולא מי שיתלווה לו הטוב בדרך מקרה. ותראה, שזה נקרא קצת התדמות, בשיעור שאפשר, אל שלימותו יתברך.

דהיינו ששלימות הבורא היא מוחלטת, כי היא לא באה מכח חיצוני, אלא הכל הוא קנין מוחלט של הקב"ה, ואת השלימות הזו רצה הקב"ה לתת גם לברואיו, ונתן בידינו

את הכח להיות דומים לו, ולקנות את כל קומת הרוחניות שבנו בעמל עצמי שמביא לשלימות שהיא הקרובה ביותר אליו יתברך, משום שאם יקבל **במתנה** את מעלותיו הרוחניות, הרי שהוא מתרחק בכך מהדמיון להשיי"ת, שהוא יוצר הכל ואין בו שום חלק שמקבל מאחרים.

לפי הדברים הללו שהם נר לרגלנו, הרי שבד בבד עם התרגלות האדם לחיים רוחניים, הוא מוכרח להתלמד בכך שחיים אלו יבואו לו מתוך בחירה עצמית מוחלטת ולא מכח הרגל או הכרח.

כיצד ייהפך אדם ל: בוחר

וכדי שיצליח האדם להיות 'בוחר' בכל מעשה ומעשה רוחני, הוא צריך לעבור מכשול שיש לכל נברא בעולם; כל נברא, עם לידתו נולד בו גם היצר הרע, המחזיר בו כל העת את התחושה, כי רצונותיו הם מעל לכל, ומטרתו בעולם היא להשיג לעצמו קניינים רבים ככל האפשר. מה שנקרא בימינו: 'רכושנות'.

כדי להצליח לשנות את המבט החומרי הזה למבט טהור, של שאיפה קבועה להיות עבד ה' בכל מעשה ומעשה, צריך האדם להתרגל תחילה למחויבות שלו כלפי הגדולים ממנו, והרגל זה בא על ידי העובדה שאדם נולד כשהוא חסר ישע ותלוי בכל פרט קטן ברצונות אחרים.

לאחר שעוברות עליו השנים הראשונות אשר בהם הוא נזקק לסיוע בכל צעד ושעל, נחרת בנפשו קנין נחוץ של קבלת מרות מגדולים ממנו, וכך הוא יכול להתחיל במסע חייו: להיות עבד ה'.

זו הסיבה שהחינוך הוא הרבה יותר מ'כללי' להשגת ניצול מלא של כוחות האדם, אלא הוא מוכרח לצורך הכוונת האדם אל התכלית האמיתית שלו, כי בלעדיו יכול האדם לעמוד בכל ימי חייו בסמוך לשביל המוביל אל יעודו בעולם, אבל לא לפסוע בו פסיעה אחת. ורק הזוכה להתחנך, ניצב בשביל

מוסדות החינוך הם רוח אפינו ונשמתנו. משום שזה מה שהם: מוסדות החינוך!

הנכון, ובו הוא ממשיך כל ימי חייו עד שמשלים את נשמתו ומתקרב לבוראו. הבנה זו מעמידה באור חדש את כל מטרות של מוסדות החינוך והישיבות בחיי כל צעיר.

זוהי הסיבה אפוא, למאמצים המיוחדים שעשו ועושים גדולי התורה וראשי הישיבות שליט"א, לחזור ולפתוח את מוסדות התורה, גם מול קשיים שונים ומשונים. כפי שביארנו, מוסדות התורה והחינוך הם רוח אפס ונשמתם של בנינו, ואשר כל עתידם הרוחני עומד ונסמך עליהם.

בפרק הבא נעמוד בעז"ה על נקודות נוספות בצורת החינוך למעשה.

ניתן גם להאזין מידי יום לשיעור היומי הנמסר בהיכל ישיבת "באר התורה" לאחר תפילת שחרית, ובו מסרים חינוכיים מפרשת השבוע.
מספר הטלפון: 077-314-1174 > 1 > 2

מהנעשה בגמ"ח

הגמ"ח המרכזי מכריז:

תוקם קרן קורונה!

השבוע קיבלו חברי הגמ"ח המרכזי הודעה משמחת, ובה התבשרו על קרן הלוואות מיוחדת שהוקמה בעקבות השפעותיה הכלכליות של תקופת הקורונה, ובמסגרתה יוכלו חברי הגמ"ח לקבל הלוואות עד 5,000 ש"ח ובהחזרים של 10 תשלומים.

הקרן מיועדת עבור חברי הגמ"ח, תורמים וכן לוויים, ובכפוף לתנאים שונים אשר פורטו בהודעה.

כידוע, למרבה הצער בתקופה לא פשוטה זו, רבים הם אשר חוו פגיעה משמעותית בפרנסתם; מייסד ונשיא הגמ"ח הגאון רבי גבריאל יוסף לוי שליט"א, אשר חש לזעקת המשפחות הנפגעות, פנה להנהלת הגמ"ח וביקש שיקימו קרן עזרה לנפגעי הקורונה.

הגמ"ח המרכזי, כמי ששם עצמו להרחיב את גבולות החסד בעולם ולהיות לעוגן כלכלי עבור משפחות רבות, נרתם לענין, כשהוא מקצה סכום מיוחד עבור הקמת הקרן. הנהלת הגמ"ח ישיבה על המדוכה, והשבוע בס"ד ברכו על המוגמר עם הקמת הקרן.

בשונה ממענקים שונים הניתנים מקופת המדינה, אשר רבים אינם עומדים בתנאי הסף ואינם זכאים לקבלם, קרן הקורונה מבית הגמ"ח המרכזי מייעדת את הלוואותיה לכל חברי הגמ"ח (מלבד קריטריונים ובטחונות בסיסיים להבטחת החזר הלוואה).

מאז פרסום דבר הקמת הקרן, מוצפים במשרדי הגמ"ח בפניות לקבלת הלוואה. ההודעה, כך מתברר, הגיעה בזמן הנצרך ביותר, והיותה בשביל רבים עוגן הצלה של ממש, בבחינת 'מים קרים על נפש עייפה'.

בהנהלת הגמ"ח יחד עם כל עם ישראל, מתפללים ומייחלים לסיומה הקרוב של מגיפת הקורונה, ולהיחלצותם הכלכלית המהירה של כל אשר נפגעה פרנסתם.

עקיבא פסקו מלמות, בל"ג בעומר, גם אצלנו בע"ה זה קורה.

ועל מה נספו תלמידי רבי עקיבא בשעתו? על שלא נהגו כבוד זה בזה. בדיוק הנקודה הזאת, אותה הוביל אותנו הבורא, במהלכו המופלאים והנשגבים, לתקן בתקופה זו ממש. הלוואי ונזכה באמת, לעידן חדש של פיוס ואחדות ושלוש, בין כל מחנות ישראל ושבטיו, כי אין ספק שרק זה יביא עלינו את הגאולה השלימה במהרה בקרוב.

השבת נקרא את ברכות וקללות בחוקותי, וכמאמר הספרים, פרשת בחוקותי תמיד תחול לפני חג השבועות, כדי שתכלה שנה וקללותיה. הלוואי.

נסיים בוורט נפלא מעניינא דיומא, בשם המגיד הנודע הרה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א, שאמר כך: הרי תלמידי רבי עקיבא מתו כידוע 'על שלא נהגו כבוד זה בזה'. מהו פשר הניסוח הזה, ומדוע לא קיצרו בפשטות: 'על שלא כיבדו זה את זה'?

אלא, התביעה היתה, מדוע לא נהגו כבוד זה בזה. מדוע לא התייחסו לזה כ"מנהג". כי אילו כך היו מתייחסים לזה, אין ספק שלא היו מהינים להיכשל בו...

**איך אנו אומרים "כי
לישועתך קיוינו
וציפינו כל היום"
ושנאת חנם עדיין
בנו? אוי ואבוי! כי זה
דומה לנוטע אילן
ובידו השנית ברזל
לחתכו ולשרשו, וכה
מעשהו יום יום, היש
שטות גדול מזה!?**

(החיד"א בספרו 'דברים אחדים' דרוש ו')

חתונות הקורונה

מאז פרסום המאמר על חתונות הקורונה, זרם התגובות אינו פוסק.

נוכחנו בשמחה לגלות, שהנושא חשוב ויקר מאוד לציבור, וכי הצורך בשינוי מן היסוד - זועק מהשטח, ומגיע מכל שכבות הציבור.

אנו נמשיך ונייחד מקום מכובד לתגובותיכם המגוונות, בתקווה שהדבר יסייע למהפך בעז"ה.

אתם מוזמנים להמשיך ולכתוב לנו את דעתכם בענין
ניתן לכתוב לדוא"ל: Alon@hagmach.org.il
או לדוא"ל: 6428158@gmail.com

לכבוד עורכי העלון 'עמוד החסד'

קראתי בשקיקה את מאמרכם האמיתי - חתונות הקורונה - ושיתיתי בצמאון רב כל מילה. נראה לי שכל מילה מיותרת.

והנני לחזק את ידיכם, ולבקש ממכם ומכל הקוראים היקרים שיחיו שאולי יקראו את מלותי בכתובים.

הבה נקבל על עצמינו מהיום והלאה לערוך שמחות אמיתיות!

כמה שפחות דברים ועניינים שנעשים 'להרשים' ולא שבאמת אנחנו רוצים ומחוברים לכך - הרי שהחתונה יותר אמיתית, וממילא יותר שמחה ומשמחת, יותר יהודית,

איש את רעהו

מכתבים למערכת

המכתב המעניין שלפניכם התקבל במערכת הבטאון בימים שהסגר היה בעיצומו, אך ייתכן שגם לכשיסרו המגבלות תהיה ביוזמה המבורכת תועלת למיזם 'חתונות הקורונה', בכך שירגיל את ציבור המתחתנים לצמצם בהוצאות כבר בשלב הפגישות. להתחיל נכון...

גמ"ח נפגשים בשמחות

תיאום מקומות לאירוח פגישות למטרות נישואין בימי הקורונה [חינם]

[לדוגמא: חצר פרטית לפני הבית].

ד. מקום מרווח ומאוורר שבו ניתן לקיים פגישה במרחק סביר ונוח ושמירה על כללי הזהירות למניעת הידבקות.

ה. המשתמשים מחויבים לשמור בקפדנות על הניקיון והשקט, וכן על התנאים כפי שיוסכם עם בעלי המקום [לדוגמא: שעת סיום הפגישות].

משפחות שבתיהם עונים לנתונים הנ"ל ומוכנים לארח פגישות, יפנו למייל: 3631okmail@gmail.com ויקבלו שאלון למילוי.

המעוניינים להשתמש בשרותי הגמ"ח יפנו למייל הנ"ל.

שימו לב - כדי למנוע את הטרדת המארחים, לא ישלח מאגר מידע, אלא יינתנו נתונים בהתאם לצורך.

"אם אתה משמח את שלי אני משמח את שלך"

בשמחות ובבריאות איתנה
הנהלת הגמ"ח

שלום וברכה!

בעקבות המצב שבו כלל ישראל והעולם כולו שרויים בעת הזו, מצאנו כי חסרים מקומות הראויים לפגישות בין בני זוג המבקשים להקים את ביתם.

ברצוננו לפתוח גמ"ח שיתווך בין בעלי מקומות המוכנים לפתוח את ליבם לאירוח פגישות אלו, לבין בני הזוג הנצרכים לכך. אנחנו מחפשים בתי מגורים שבהם ניתן לקיים פגישות על פי אמות המידה הנדרשות בעקבות הקורונה.

הנתונים הנדרשים לאירוח:

א. מקום שניתן לקיים בו פגישות בצנעה וברוגע, מקום נעים ונקי.

ב. מקום הפגישה יהיה אך ורק כזה שאין בו חשש יחוד.

ג. רצוי שמקום המפגש לא יהיה בתוך בית המגורים, כפי שראוי בעת הזו. האפשרות המועדפת היא בחצר בית או במרפסת. בודאי עדיף מקום שאין צורך להיכנס דרך הבית